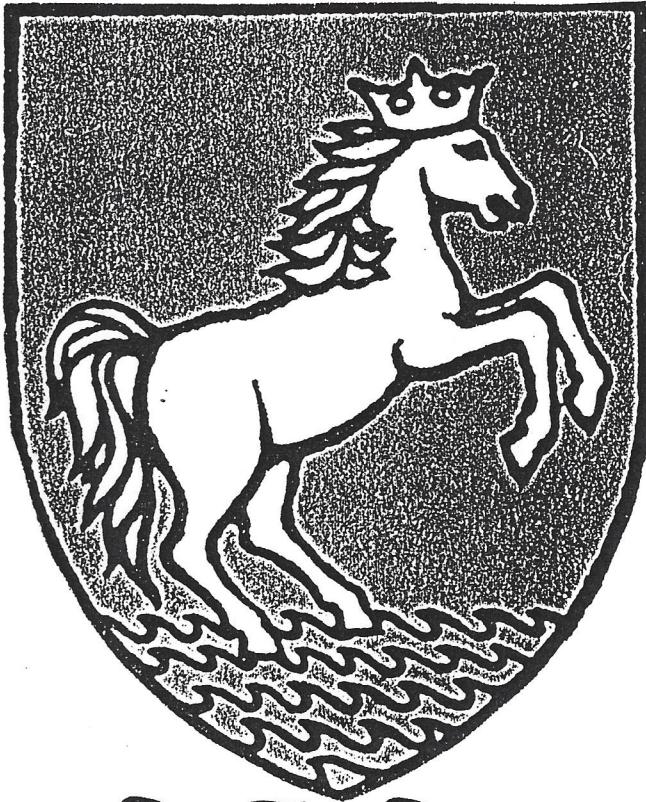
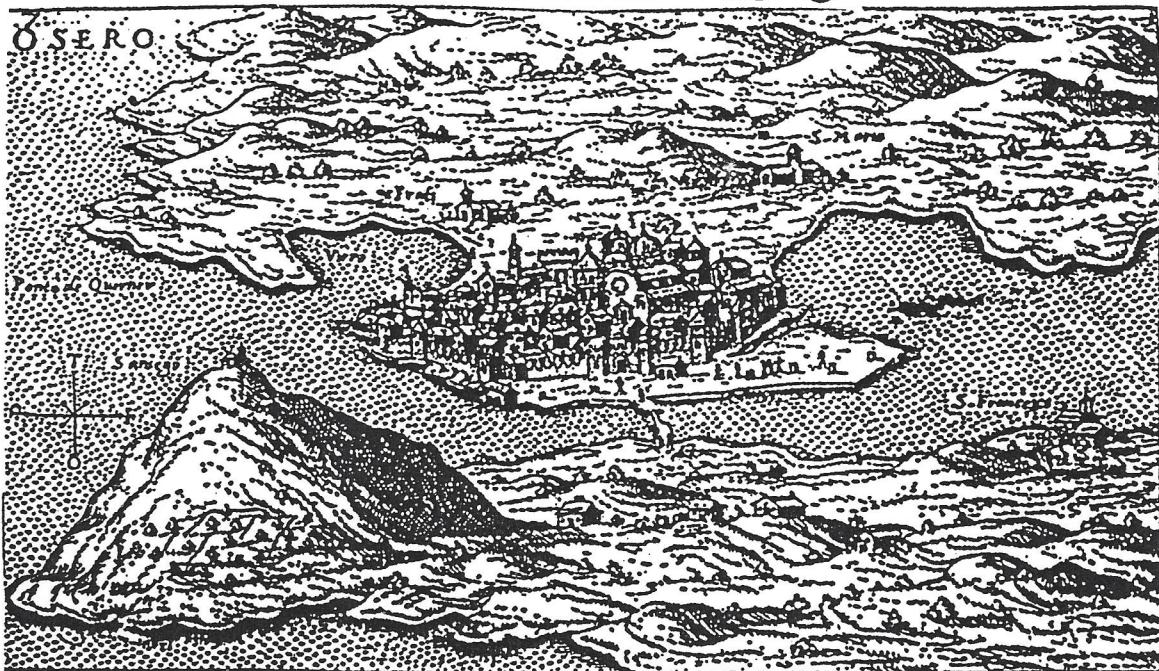


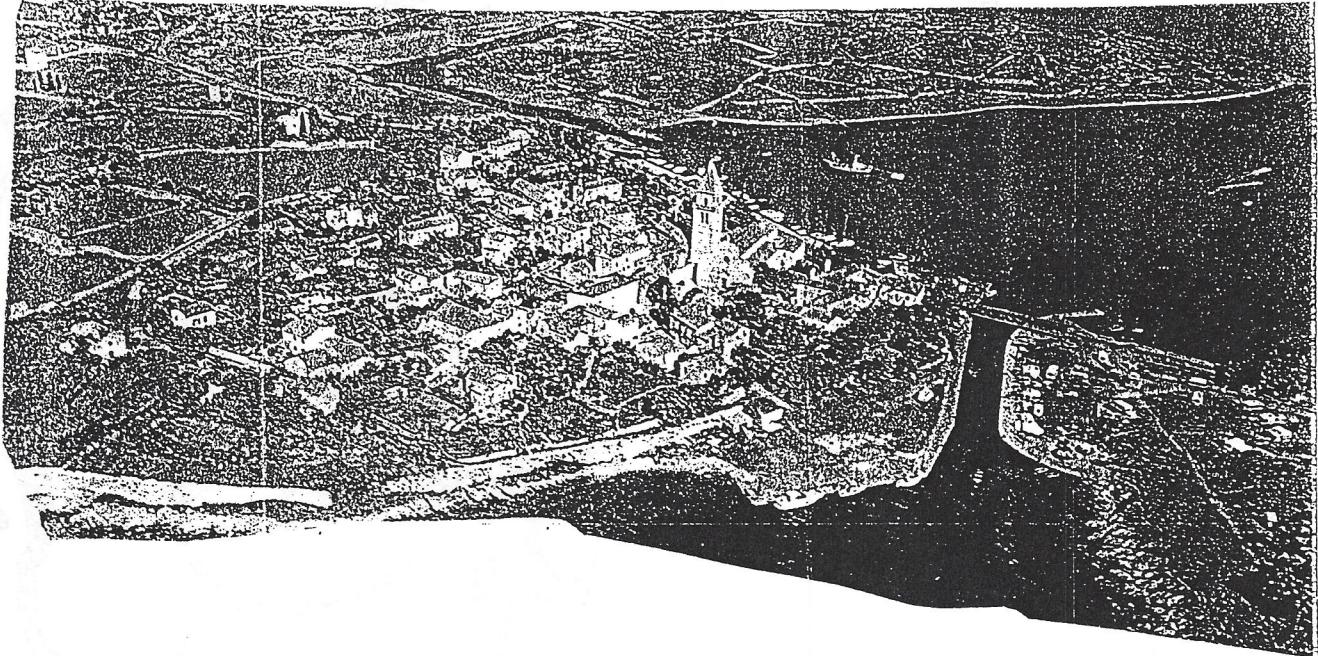
Šolarček



OSOR



1988



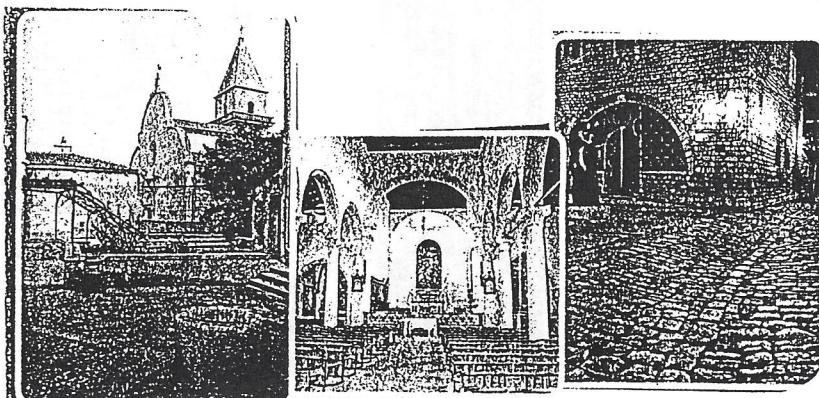
Mesto Osor leži na otoku Cresu. Od Lošinja ga loči le ozek kanal. Otoka sta povezana z vrtljivim mostom.

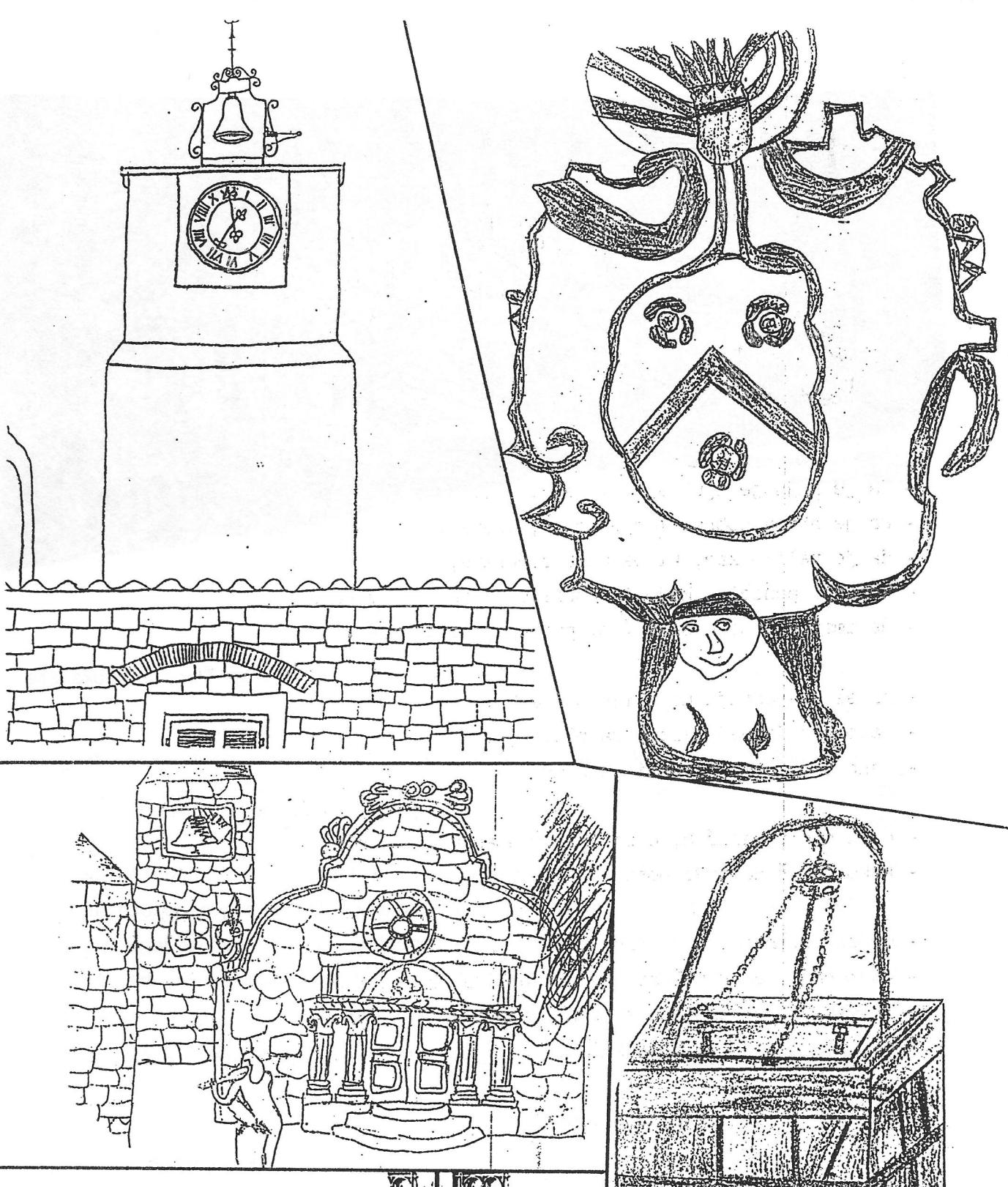
Cres in Lošinj sodita v skupino Kvarnerskih otokov, v katerih so še drugi otoki, največja sta Krk in Rab. Na Cres vozi trajekt iz pristanišča Brestova do Porozine.

Mesto je nastalo pred približno 4000 leti. To dokazujejo izkopanine, ki jih hranijo v muzeju. V starih časih so ladje plule predvsem ob obalah in tedaj je bil kanal med otokoma zelo pomemben. V času največjega vzpona naj bi bil Osor imel 15.000 prebivalcev. Napredek pomorstva, bolezni (kuga) in tudi gusarji so povzročili propad mesta.

Danes je pravih Osoranov le še okoli 40. V zadnjih dvajsetih letih je mesto spet oživil turizem.

Boštjan Koželj





OSORSKI MOTIVI

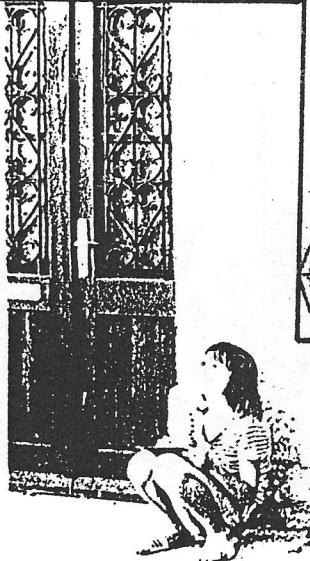
Risali so:

Tanja Volf

Nataša Rejc

Mihaela Štendler

✓ Nacek Štenkler



Prípoveď Valí Slovenská

- da je najhuje zjutraj pri telovadbi,
- da je hrana dobra, morje toplo, vreme lepo,
- da je veliko kač, ki pa niso strupene,
- komarji ponoči pikajo in kobilice prihajajo v šotore,
- če imaš v šotoru slaščice, prihajajo tudi mravlje

Anka Čufer

- da se vse odvija na žvižg piščalke,
- katere vaje naj delamo za plavanje,
- kako bomo peli taborniško himno

Andrejka Brelih

- o sitnih tovariših, o zanimivem spanju v šotorih,
- kako čakaš na prvo pošto

Vida Dakskobler

- da so tovariši zelo strogi,
- da moraš zvečer zaspati, sicer pobiraš kamenje po taboru,
- da je lepa plaža, dobra hrana, dobri krožki, prijetni sprehodi,
- da morajo dežurni pomivati posodo

Vesna Bašelj

- da bomo po plavanju zelo lačni

Tanja Kaltnekar

- o skakanju z mosta, jutranji telovadbi, dobri hrani,
- kako bomo zbirali školjke in lovili ribe

Tanja Wolf

- da je hrana slaba, učitelji zelo strogi in da moraš zaspati ob 22^h

Aleš Zgaga

- da tovariši samo komandirajo

Uroš Burgar

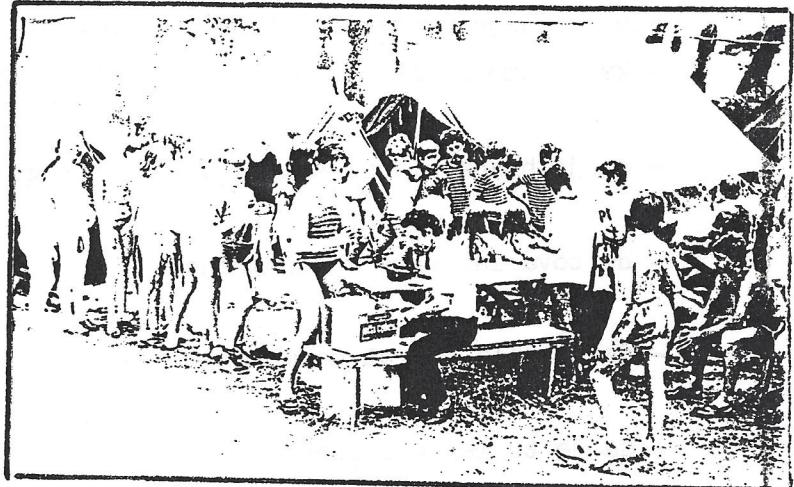
- da je bila enkrat zasmojena kava

Janez Kemperle

- da je tu lep gozdiček

Katja Bizjak

- da se bomo kopali, pospravljali in imeli tudi interesne dejavnosti
Maja Mencinger
- toliko, da sem se ga po eni strani veselil, po drugi pa bal
Simon Krivec
- da zaradi telovadbe zjutraj ni mirnega spanja,
- da so kače tako strupene, da namesto rane nastane kar opeklina
Lojzka Koder
- da je hrana slaba, kava zasmojena, telovadba "smotana", da se tovariši samo kregajo, da bom moral pomivati posodo
Roman Štendler
- da bo v tabor prihajal sladoledar Luka
Aleksej Kodranov
- da tovariši niso strogi, da je voda topla in da je v taboru kar lepo
Jelenko Perić
- da je lepo skakati z mosta v kanal
Marjana Ivković
- da je dovolj hrane in dodatka
Dragan Cirković
- da je dobra hrana, slano morje, da bomo spali v šotorih
Marko Mavri
- da si moraš umivati zobe
Dragan Cirković



GLEJ, naš tabor

Avtobus se je ustavil in...

- pomislil sem, da bi šel kar domov, ker mi je dolgčas.

Marko Mavri

- izbrala sem si ležišče pri okencu

- pri srcu me je stisnilo, spomnila sem se doma



Marjana Ivković

- začutila sem, da sem daleč, daleč od doma, želela sem videti, kje bom spala, rada bi se bila odpočila

Tadeja Lesjak

- ko sem stopil v šotor, me je kar stisnilo. To naj bi bil deset dni naš "dom"?

Boštjan Koželj

- pomislil sem na dom, na mamo in sestro

Jelenko Perić

- tabora si prej nisem mogel predstavljati

Aleksej Kodranov

- pomislil sem, da bom prvič v življenju prespal v šotoru

Roman Štendler

- predstavljalna sem si, da bo več dreves in več sence

Mateja Kusterle

- zagledal sem prekrassen borov gozd. Ob pogledu na morje se je podoba ujemala z mojo prejšnjo predstavo

Simon Krivec

- stisnilo me je pri srcu. Mislila sem, da bo prvi vtis boljši

Lojzka Koder

- že prvi trenutek sem vedela, da bo lepo

Katja Bizjak

- tabor mi na prvi pogled ni bil všeč

Janez Kemperle

- prevzel me je čuden občutek, kako bom spal v šotoru

Aleš Zgaga

- predstavljalna sem si, da bo več šotorov, večja kuhinja, večji prostor

Vesna Bašelj

- mislila sem, da bo tabor tik ob morju, šotori večji - lep pogled na morje
me je osrečil

Vida Dakskobler

Zakaj si ponovno tu?

(odgovarjajo "veterani" iz 5. in 6. razreda)

- da bi se rešil brata

Luka Burgar

- da bi se naplaval in ker s starši ne grem na morje

Klavdij Mavri

- ker je tu tako dobra hrana

Nacek Štenkler

- zaradi prijateljev

Martin Štendler

- ker je tu veliko rib

Uroš Bensa

- zaradi vode, sonca, počitka, dobrega razpoloženja

Sabina Spilak

- na Osor se pride tudi zaradi ljubezni

Mihaela Štendler

- ker imajo tu dober sladoled

Mojca Čufer

- ker lani nisem skočil z mosta na glavo in ker je tu zelo v redu

Klemen Bizalj

- zaradi zdravja, ker tu veliko doživiš, igraš kar hočeš, posebno doživetje je spati v šotorih, peti taborniško himno, dvigati in spuščati začstavo, oddahneš si tudi od dela doma

Špela Golob

- zaradi toplega in čistega morja, lepot Osorja, skakanja z mosta

Tomaž Kaltnekar

- da bi osvojila delfinčka, ki ga nisem lani

Klementina Mlakar

- na Osor prideš tudi zaradi ljubezni v tiste, ki tudi gredo na Osor, pa tudi zaradi bega pred ljubeznijo

Ana Golob

- zaradi delfinčka in zaradi prijateljev

Nataša Rejc

Ko se nismo namakali

BIL SEM MANEKEN



Vse mogoča spise pišemo v šoli, letos smo pisali o knjigah, živalih, celo epigrame smo kovali, sedaj pa naj pišem o manekenstvu.

Bilo je tako: za zabavni večer je bila napovedana modna revija frizur. Sodeloval sem tudi jaz: Klavdij me je sfriziral, Sabina je posodila šminke in žele, Uroš glavnik in bri-

sačo. Zmočil mi je lase, jih namazal z želejem, Sabina jih je pobarvala. Za konec mi je Mihaela posodila še sončna očala, manjkal tudi ni uhan.

Ko se je predstava začela, sem z veliko tremo stopil pred gledalce. Toda bil sem jim zelo všeč in dobil sem prvo nagrado.

Čez nekaj dni je bila ponovno modna revija. To pot pa je bil pogoj eden: nastopajoči morajo za svoje oblačilo uporabiti samo brisače.

Sedaj sem bil že izkušen maneken in trema me je docela minila. Takoj sem se ogrel za idejo. To pot prve nagrade ni bilo, ker smo bili vsi enako imenitni. No, drugi dan smo se na pomolu oblekli še enkrat, da nas je tovariš ravnatelj fotografiral.

Luka Burgar

DEŽURNI, POSODA ...

Prvo jutro na Osorju sem se počutil zelo lepo, toda imel sem temno slutnjo, da se mi bo pripetilo nekaj neprijetnega. Po telovadbi je bilo na vrsti umivanje zob. Ampak zanimali so me tudi oglasi. Toda skoraj me je zadela kap, ko sem zagledal napis DEŽURNI - KUHINJA: Klementina Mlakar, Boštjan Koželj.

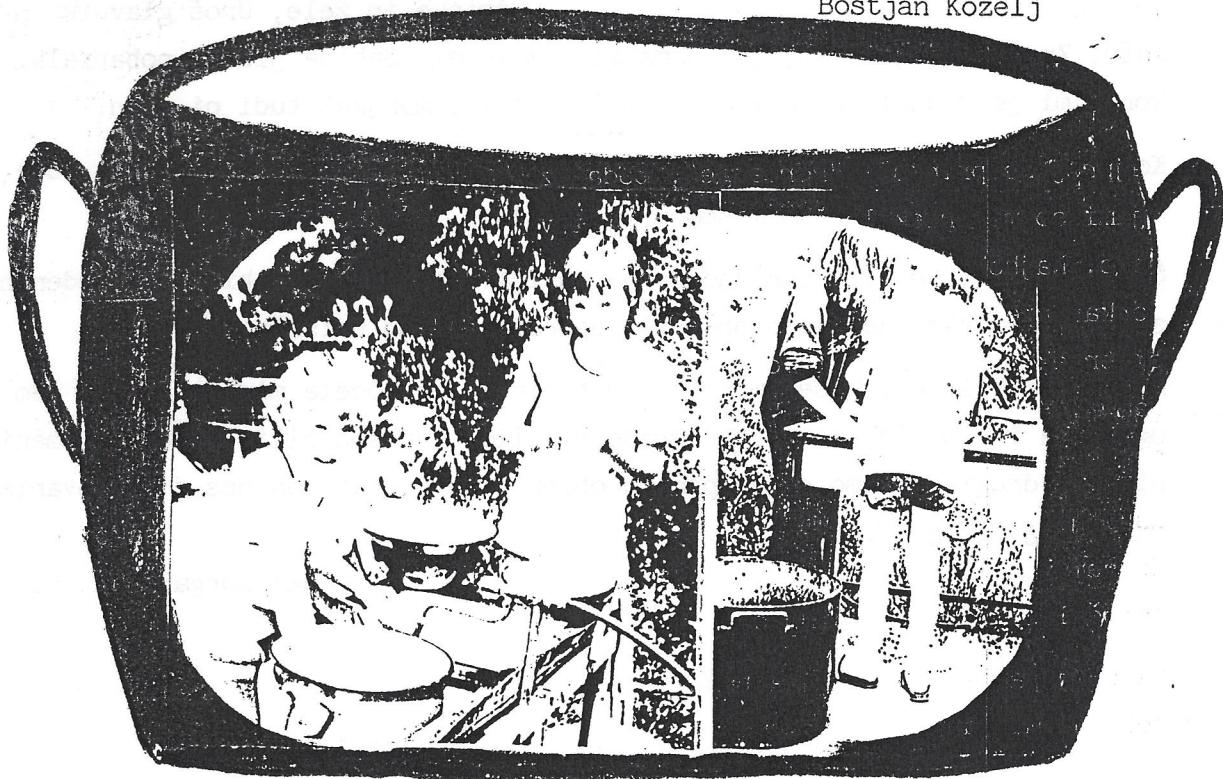
Po umivanju zob je bil zajtrk in po zajtrku prva runda moje more. Po zajtrku ni bilo posebno veliko posode. Pomivanje se mi je zdelo lahko delo. Toda zmotil sem se.

Po kosilu sem kar izbulil oči. Koliko umazane posode je bilo pred menoj! Izbire nisem imel. Pomival sem in pomival. Ampak kup krožnikov in žlic je ostajal vedno enako velik. Tedaj sem zagledal tovariša ravnatelja s fotoaparatom v rokah. Kako me je stisnilo pri srcu, ko se je posvetil ptiček! Nasmehnil sem se pa vendarle. Joj, skoraj bi bil pozabil povedati. ZARADI POMIVANJA POSODE SEM BIL OB SLADOLED!

Za posladek po večerji je bil puding. Hura za puding! - seveda za tiste, ki ne pomivajo ob posodo sprijetih ostankov. To je bilo zadnje dejanje moje more.

Začele so se počitnice!

Boštjan Koželj



RIBIČ SE JE UJEL

Med najbolj zabavna opravila na Osorju sodi ribištvo. Zato med prtljago nisem pozabil dati "laksa" in trnčka.

Že prvi večer, ko smo šli v mesto, so nekateri kupili ribiško opremo in v tabor grede smo se ustavili na pomolu, da bi jo preizkusili. Jaz pa na to nisem računal, zato sem svoj trnek pustil v šotoru. Hudo me je mikalo, da bi čimprej preizkusil svojo ribiško srečo, zato sem preprosil Marjano, da mi je posodila svoj trnek. Prvi ulov je bil res zelo velik: dolg 150 cm in težak skoraj 40 kg. Ko sem hotel vreči vrvico, se mi je trnek zapičil v nogo.

Zgodbe pa še ni konec. Najprej sem skušal trnek izvleči sam, pa ni šlo, potem je poskušal tovariš Torkar, pa se je bal, da bi mi odtrgal nogo, tedaj je nastopil tovariš ravnatelj, pa je ugotovil, da bo storil raje v taboru, kjer ima primereno orodje. Seveda ves čas ni manjkalo gledalcev.

V taboru se je "operacija" nadaljevala. Najprej so prinesli "rorcange", toda z njimi so mi trnek le še bolj zapičili v nogo. Najbolj me je bilo strah, ko je tovariš Torkar predlagal, da bi mi kožo malo prezali, da bi trnek laže zapustil mojo nogo. Potem pa je tovariša ravnatelja le srečala pamet. Predlagal je, da bi me peljal v ambulanto. Prvič v življenu sem rad šel k zdravniku.

Kako je bilo tam, ne bom opisoval, ker je zdravniški postopek vsakomur jasen. Ko sem prišel v tabor, sem bil zrel za intervjuje. Ker me je strah minil, sem poročal na dolgo in široko.

Najbolj pa sem ponosen na trnek, na katerega sem se ujel, ohranil sem ga za spomin, Marjani pa sem vrnil svojega.



JAZ SEM ZA PLES

Začelo se je z vprašanjem, če bi kdo rad plesal. Dekleta smo se takoj oglašila. Učila naj bi Urša, to pa je "tovarišica" posebne vrste, saj je stara šele osem let in je za celo glavo manjša od nas, njenih "učenk", obiskuje pa plesno šolo "Kazina".

Urša man je pokazala nekaj plesov, odločile smo se, da se naučimo kankan. To je malo težji ples, najteže je narediti "špago". Kljub temu smo že kar naredile nekaj likov, ko smo ugotovile, da ne moremo dobiti kasete z ustrezno glasbo. Zato smo sklenile, da bomo na zaključni prireditvi plesale ples samba, ki ni tako zahteven.

Žal mi je, da tudi jaz ne morem obiskovati prave plesne šole.

Mateja Kusterle

OČIŠČEVALNA AKCIJA

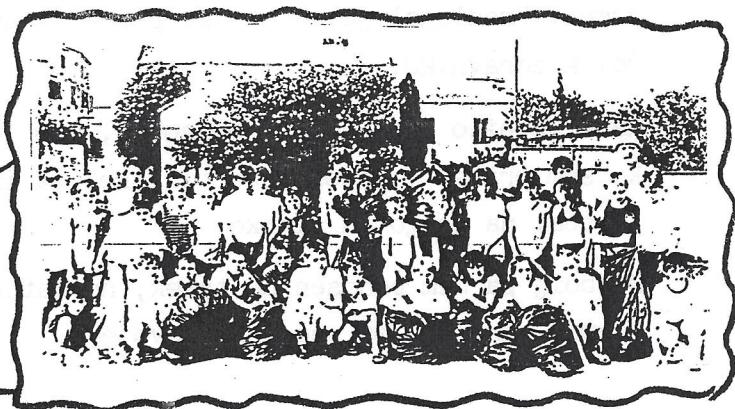
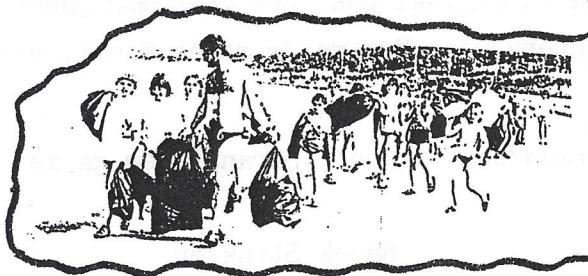
Tudi na otokih je obala marsikje onesnažena. Turistično društvo Osor je zaprosilo, da bi taborniki posrbeli za čistejše okolje.

Razdelili smo se v skupine in ob obali pobirali plastiko in druge odpadke. Z njimi smo napolnili 16 velikih črnih vreč.

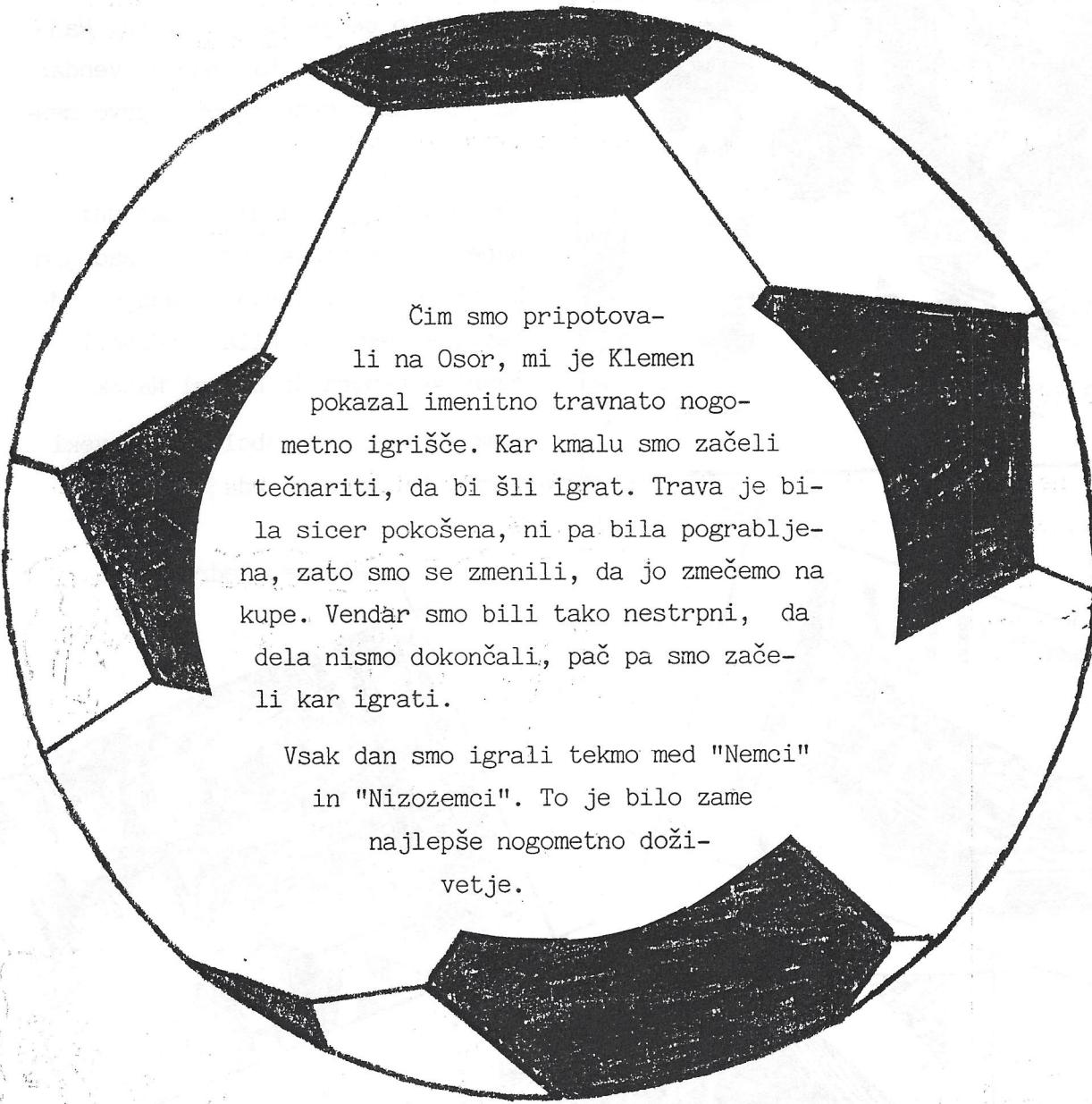
Sedaj je pogled na obalo lepši, mi pa smo za nagrado dobili štiri zaboje sočnih breskev.



Ana Golob



G 000. ||



Čim smo pripravili na Osor, mi je Klemen pokazal imenitno travnato nogometno igrišče. Kar kmalu smo začeli tečnariti, da bi šli igrat. Trava je bila sicer pokošena, ni pa bila pograbljena, zato smo se zmenili, da jo zmečemo na kupe. Vendăr smo bili tako nestrpni, da dela nismo dokončali, pač pa smo začeli kar igrati.

Vsak dan smo igrali tekmo med "Nemci" in "Nizozemci". To je bilo zame najlepše nogometno doživetje.

Simon Krivec

šah



Ko smo se pogovarjali o možnih dejavnostih v našem taboru, je Dragan predlagal, da bi priredili šahovsko tekmovanje.

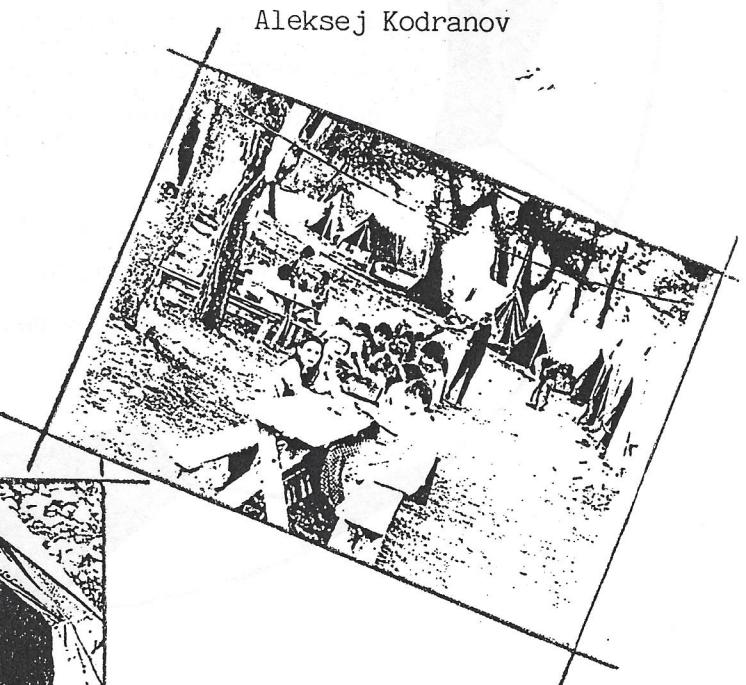
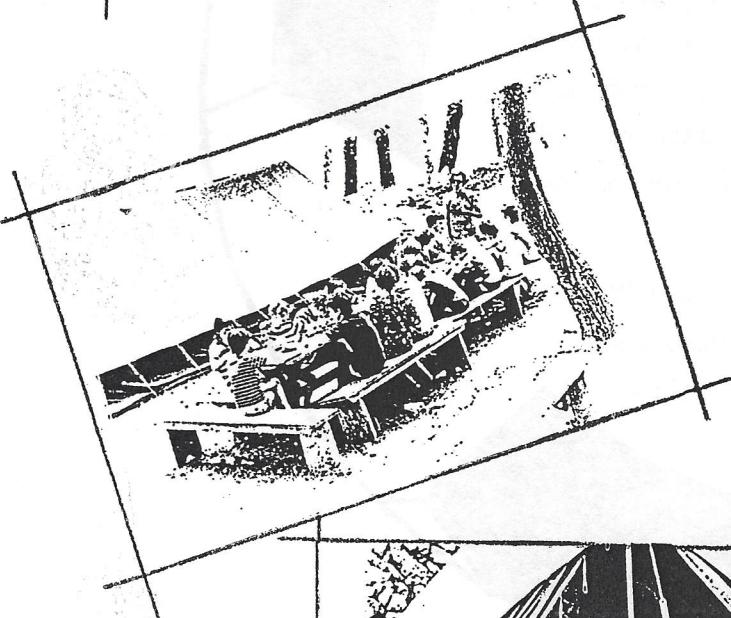
Prijavilo se je šest šahistov. Največji favorit je bil Nacek, vendar mu je Dragan hudo ogrožal prvo mesto.

Tekmovanje je trajalo nekaj dni.

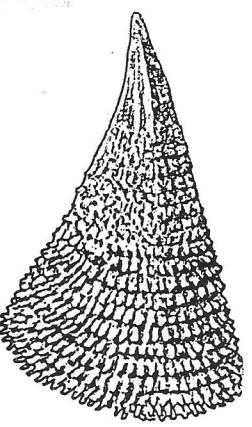
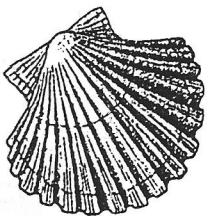
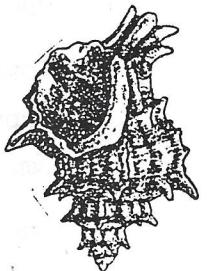
Napetost je rasla. Pred zadnjim kolom je vodil Dragan. Zadnja medsebojna tekma je bila odločilna: šampion tabora je postal Nacek.

Zame je bil to najboljši šahovski turnir, ki sem ga kdaj videl.

Aleksej Kodranov



morje je še živo



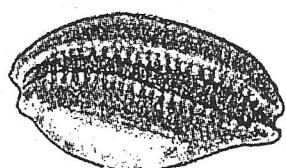
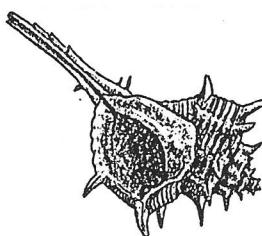
Na morje hodimo zaradi plavanja in sončenja. Pa vendar je tu še nekaj več: nešteta bitja, velika in majhna. Ena izmed njih so školjke. Dokler jih ne spoznaš, so školjke samo školjke in nič več. Ko pa jih začneš opazovati, poiščeš njihova imena, ugotoviš, kaj je srčanka, ladinka, morsko uho, noetova barka, ti postanejo bližje, nekako si jih "udomačiš".

Školjke in polže ob obali zbiramo in opazujemo vsi, člani naravoslovnega krožka pa priredijo razstavo najlepših in najzanimivejših primerkov.

Kdaj pozneje bomo morda spoznali tudi druga življenja v morju, saj nam je morje vedno bližje, potopimo se lahko v najgloblje dele oceanova.

Če morja ne bomo uničili...

Ana Golob



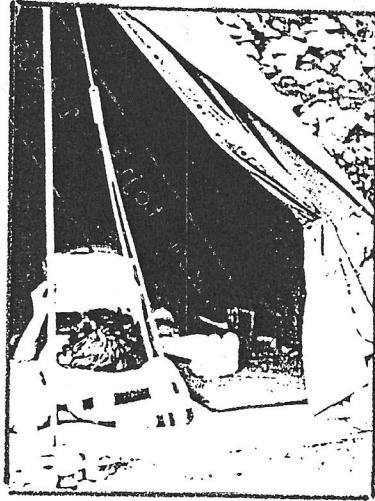
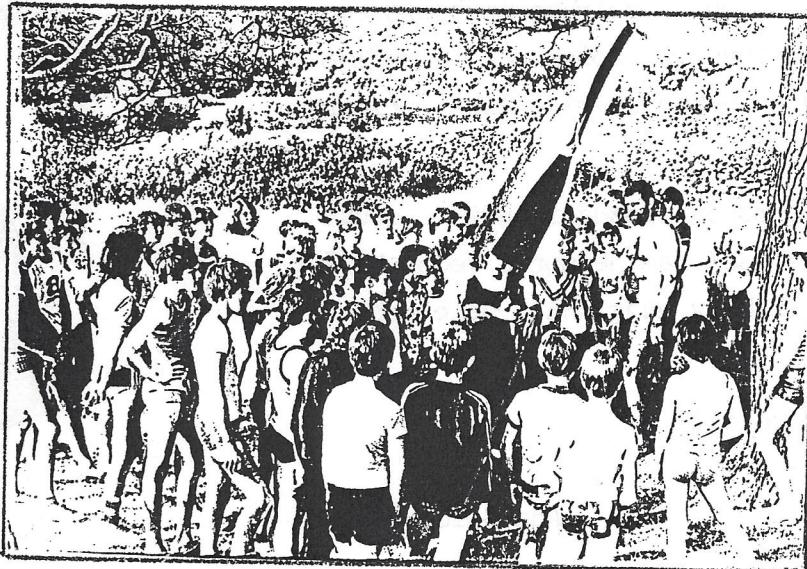
Mati piše pismo belo

Med najbolj napetimi trenutki na Osorju so tisti, ko čakamo na pošto.

Tovariš ravnatelj se pokaže s celim kupom pisem. Kliče ime za imenom. Nesstrupni in nervozni čakamo, kdaj bomo zaslišali svoje. Vsakokrat, ko gre pismo ali razglednica v druge roke, se upanje zmanjša.

Kdor prejme pošto, ves vesel hitro pogleda, kdo mu je pisal. Tisti, ki ostanejo praznih rok, žalostnih obrazov gredo v šotore. Če bi doma vedeli, kako težko jim je...

Špela Golob



Ko tovariš Golja bombico skače.

vsem se zmočijo brisače.

The image shows a decorative border made of the word "Epigram". The text is written in a bold, italicized serif font, rotated 45 degrees counter-clockwise. It is repeated in a staggered, overlapping pattern along the entire inner edge of a rectangular frame.

Tovariš Torkar se v vodi moči, Ana Golob
pazi, da si popka ne zmoči.

Tovarisch Stane v vodi do pasu
je za vabo morskemu psu.

Marjana Ivković

Ko Tonček se zбуди,
Mojca k njemu prihiti.

Pred Lukom stojí
A vodo zletíš.

Tadeja Lesjak

Ko se Golijs Razjezi,
Se mi v Glavu Navrati.

Ageek tribe love, sebele Zdravim
s trakom v nept K zdravim
V

Tradej a soturu cepi,
jo videti zeli,

Klavdi, jo videti zeli,

deck ride love
s trk on v nosy

P I a v a m

Prvič sem zagledala morje.

Popoldne smo se šli kopat. Tovariš je najprej preizkušal naše znanje plavanja. Ko sem prišla na vrsto, mi je pokazal, kako naj naredim mrtvaka. Vsa v strahu sem poskušala, vendar mi ni uspelo. Drugi dan pa se mi je posrečilo. Poskušala sem že prve zamahe. Naslednje dneve sem veliko vadila, peti dan sem glavo skoraj dvignila iz vode, sedmi dan pa se mi je izpolnila dolgotrajna želja, da bi splavala. Zvečer sem komaj čakala naslednjega dne: osmi dan sem preplavala 25 metrov in osvojila bronastega delfinčka.

Tanja Wolf



Pričove do vam Bomo

- da smo se dolgo vozili z avtobusom in mi je bilo zelo vroče
- kako sem se bal, da ne bom mogel splavati

Roman Štendler

- kako smo priredili frizersko modno revijo

Anka Čufer

- kako je Nacek samega sebe ujel, kako sem splaval

Aleš Zgaga

- da sem veliko jokal, ker mi je bilo dolgčas, da je bilo kdaj veselo, kdaj pa tudi žalostno, da sem se naučil veliko družabnih iger

Marko Mavri

- kako se nam je podrl šotor, ko smo skakale okoli njega

Tanja Kaltnekar

- da smo morali zvečer že ob deseti uri spat, zjutraj pa smo prepozno vstali in da sva bila s tovarišem Torkarjem v balincanju nepremagljiv par

Luka Burgar

- kako sem se naučil plavati, da prvo noč nisem mogel zaspasti in kako sem dvigal zastavo

Janez Kemperle

- kako sem premagal strah in skočil na glavo, kako sem premagal tovariša Torkarja v šahu in kako sem se ujel na trnek

Nacek Štenkler

- o odlični hrani in ribičih, ki lovijo ribe, pa se sami ujamejo

Tomaž Kaltnekar

- da je dolgčas, če dežuje, da je do sladoleda dolga vrsta in da je jutranja telovadba zelo zasovražena

Mateja Kusterle

- da smo morali vstajati že ob osmih in da smo se hodili kopat še vsi zaspani

Andrejka Brelih

- kako je Dragan tov. Golja potisnil v vodo

Uroš Burgar

- da je bila hrana zelo dobra, da smo igrali nogomet

Klemen Kemperle

- da smo dvakrat imeli modno revijo

Lojzka Koder

- da sem četrти dan zbolela, ker sem jaščigačna na sol, da sta mi bili zoprni telovadba in dežurstvo

Maja Mencinger

- da smo v šotoru imeli frizerski salon

Vesna Bašelj

- da se boš na letovanju naučil plavati, če še ne znaš... da sta pomivanje posode in jutranja telovadba slabi strani Osorja

Boštjan Koželj

- o zabavnih večerih, o potrpežljivem tovarišu, kako smo se tunkali

Vida Dakskobler

- da smo jedli petkrat na dan, pa smo vendar težko pričakali vsak obrok, da so nam ob večernih zabavah trebuhi skoraj popokali od smeha

Špela Golob

- o plavanju, morju, skakanju z mosta, o vožnji z motornim čolnom

Tanja Volf

- da vsak dan prihaja v tabor Luka s sladoledom, da je vsak dan drugačen, da je bila hrana izvrstna, da je tovariš Torkar lepo učil plavati in da sem končno splaval tudi jaz

Jelenko Perič

- da je bilo hrane veliko in preveč in vsako jutro igrajo škržati

Martin Štendler

- da je Osor staro mesto - približno 4000 let. Ko smo očistili obalo, smo od TD dobili štiri zabojske breskev

Nataša Rejc

- kako je na jedilnem listu pisalo PRESENEČENJE in smo vsi ugibali, kaj je to

Klementina Mlakar

- koliko zaljubljencev smo imeli, o "kosmatem" poljubu na zabavnem večeru, kako smo kovali epigrame

Ana Golob

- kako sem skakal z mosta, iskal školjke

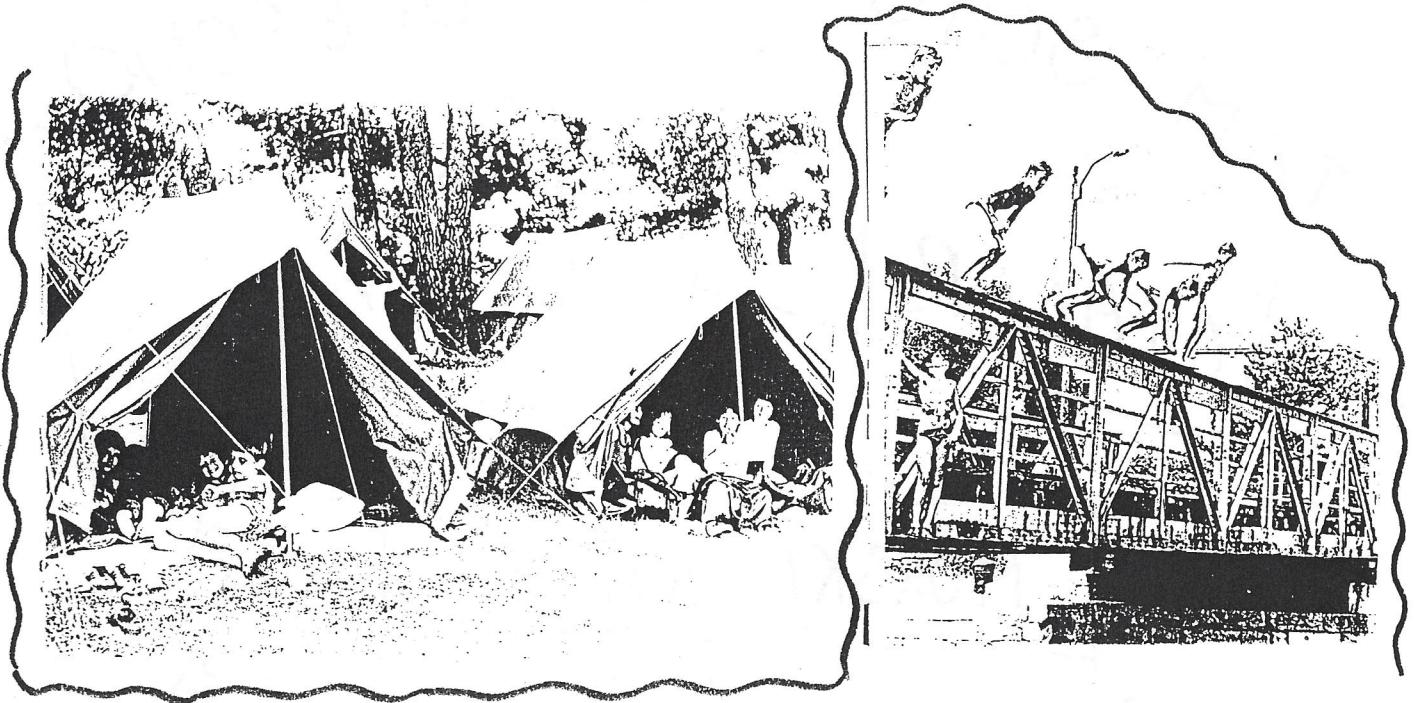
Klavdij Mavri

- da je bil tovariš Golja ubogi brez pošte in sem si mislila, da jo bo zadnji dan dobil cel kup

Sabina Šmilak

- da smo bili na modni reviji brisač vsi nastopajoči tako imenitni, da nismo mogli določiti zmagovalca

Marjana Ivković



- kako lepo se mi je zdelo, ko sem prvič spal v šotoru, da sem se udeležil šahovskega turnirja in bil šele predzadnji

Simon Krivec

- kako sem osvojila vse tri delfinčke in kako korajžno sem skakala z mosta

Tadeja Lesjak

- veliko lepega, tudi to, kako lepo je bilo gledati, ko so plavali za zatega delfinčka

Mojca Čufer

- kako me je dopoldne bolela glava, ker sem se bala, da ne bom znala skočiti za zatega delfinčka, ko pa mi je skok na glavo uspel, me je kar nehaka boleti

Mihela Štendler

- da je bila pot na Osor zame najdaljša in najlepša pot od doma

Dragan Cirković

- da je tu dobro urejeno nogometno igrišče in slabo spanje

Aleksej Kodranov

- da smo imeli dobro hrano, ki pa je je bilo malo in da sem bila na eni izmed zabavnih iger tudi jaz mokra

Katja Bizjak

- kako dežuje in piha veter, o odlični hrani, o mišjem gnezdu, ki smo ga našli pod blazinami

Klemen Bizalj

- da mi je bilo dolgčas, da je bila hrana specialna

Uroš Bensa

TAM ŠOTORI SE BLEŠČIJO..

GALEBI

ŠOTOR

TISINE

MORSKI KIT

ZLATA

RIBA

LEVI

HOBOTNICA ZELDA

KOSMATA

GUSARKE

RIBA

MİŞJE GNEZDO

SAMANTA

GLOBOVACI

MORSKE ZVEZDE

In ſe beseda odraslim . . .

Osor - zgodovinsko mesto tudi že za našo šolo. Prvič so se učenci podbrške šole sem pripeljali 22. junija 1970. V borovem gozdu ob stiku dveh otokov je bil naš prvi tabor bolj podoben ciganskemu naselju: eno samo stranišče, odprtji plinski gorilniki pod starim šotorskim krilom... Danes je tu zidana kuhinja, hladilniki, elektrika, voda...

Ob sodelovanju ostalih šol v občini (Tolmin, Kobarid, Bovec) in tudi ob pomoci nekaterih krajanov Podbrda je zadnja leta naš tabor lepši in udobnejši. Če pa naj bi takšno obliko letovanja obdržali, bo potrebno še marsikaj storiti.

Doslej je na Osorju letovalo 912 učencev, največ leta 1972, ko jih je bilo 86. Zadnja leta letuje 35-40 učencev, to je število, ki omogoča najuspešnejše pedagoško delo, hkrati pa denarni prispevek staršev zagotavlja pokrivanje stroškov. V prvem desetletju letovanja na Osorju so se le-tega udeleževali učenci vseh razredov, organizacijske težave so bile velike, zlasti so bili prikrajšani najmlajši, zato v drugem desetletju organiziramo t.i. poletno šolo v naravi za učence 4. razreda ter za učence 5. in 6. razreda (kolikor je prostih mest).

Homogenost skupine prijetno vpliva na počutje v taboru, v katerem velja naslednji dnevni red:

- 8⁰⁰ - vstajanje, jutranja telovadba, umivanje
- 8³⁰ - dviganje zastave, načrt dela za tekoči dan, zajtrk
- 8⁴⁵ - pospravljanje šotorov, priprava na kopanje
- 9⁰⁰ - 12⁰⁰ - šola plavanja, vmes malica
- 12³⁰ - kosilo
- 13⁰⁰ - 14³⁰ - počitek, igre, branje
- 14³⁰ - 17⁰⁰ - šola plavanja, vmes malica
- 17³⁰ - 18³⁰ - interesne dejavnosti
- 19³⁰ - večerja
- 20⁰⁰ - 21³⁰ - športne in družabne igre
- 21³⁰ - 22⁰⁰ - spuščanje zastave, umivanje
- 22⁰⁰ - tišina v taboru

Dnevi so izpolnjeni s plavanjem, ostaja pa zlasti pod večer nekaj prostega časa, tega je treba obogatiti, kajti v brezdelju se še bolj toži po domu.

In ker smo na počitnicah, so dejavnosti res počitniške in prostovoljne, organizirane po želji "uporabnikov". Tako smo zadnja leta imeli likovni, kuharski, plesni, ribiški, knjižničarski, računalniški, šahovski, nogometni, glasbeni, dramski, naravoslovni krožek... in še katerega. Največ samostojnosti in truda pa zahteva prireditve, ki jo ob dnevu borca in zaključku taborjenja prirejamo vsako leto na predvečer odhoda. To pripravijo učenci popolnoma sami. Prav gotovo pa je najsvečnejši trenutek prireditve podelitev delfinčkov, ki jih prejmejo plavalci po naslednjih kriterijih:

1. Bronasti delfinček - zna plavati - kdor preplava 25 m brez vmesnih zastankov in počitkov
2. Srebrni delfinček - dobro plava - kdor zmore neprekinjeno plavati lo minut
3. Zlati delfinček - odlično plava - kdor izpolni normo v svoji kategoriji (predpisana hitrost, skok na glavo)

Z naslednjim letom so predvideni novi, zahtevnejši kriteriji ocenjevanja znanja plavanja.

Ponosni smo, da že dvajset let v statističnih poročilih šole v 7. razredu nimamo več neplavalcev. Redki, ki jim v 4. razredu ne uspe splavati, pridejo v poletno šolo ponovno v 5. razredu, takrat je uspeh zagotovljen.

Leto 1989 bo dvajseto leto letovanja naših otrok na Osorju. Dvoje jih je spremljalo vsa ta leta: skrb, da vrnemo staršem otroke bogatejše za nova spoznanja in znanja, zdrave in ne nazadnje - žive in skrb, da bi bilo letovanje čim cenejše. Prav zato je zlasti zadnja leta delovna ekipa minimalna: vodja in ekonom - Aljoša Berginc

- I. skupina - plavalke - Marta Berginc
 - II. skupina - plavalci - Jože Golja
 - III. skupina - neplavalci - Stane Torkar
- kuharica - Pavla Pajntar
interesne dejavnosti - vsi pedagoški delavci

Zato delovni čas na Osorju ni omejen. Delovne naloge niso zapisane. Vse pač ni plačljivo.

Zakaj? Preberite ŠOLARČKA.

Podatke sta posredovala Aljoša Berginc in Stane Torkar.

Izbrala in zapisala

Marta Berginc

ŠOLARČEK IZPOD ČRNE PRSTI je glasilo pionirskega odreda Franceta
Bevka na osnovni šoli Simona Kosa Podbrdo

Šolsko leto: 1987/88

Leto izdajanja: XXVI

Številka: 2

Tematsko oblikovano glasilo o življenju v taboru OŠ "Simon Kos" na Osorju je nastalo v času letovanja učencev od 26. junija do 6. julija 1988.

Izdano ob dnevu pionirjev, 29. septembra 1988.

Fotografije: Aljoša Berginc

Bakrorezi: fotokopije - Ana Deanović: Mali vječni grad Osor

Fotokopije: Aljoša Berginc

Tipkala: Ivanka Gatej

Mentorica: Marta Berginc